

UNIONUL S.A. P. 10000
SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANUL XXXVI

SERIA II

Nr. 9750

6 PAGINI

30 BANI

LUNI

29 SEPTEMBRIE

1980

BRIGĂZILE DE MUNCĂ PATRIOTICĂ — ÎN PRIMA LINIE PENTRU ACCELERAREA RECOLTĂRII Culesul roadelor — un exigent examen pentru toți tinerii!

Cimpia dobrojeană cunoaște în această perioadă ritmuri înalte de lucru, somn evident că ne aflăm în plin sezon al culesului. În cele 210 „satiiere ale toamnei” organizate la fermele de legume, la cele viticole și pomiceole, precum și în lanurile de porumb constăntene sînt reușiți în această săptămîna peste 9000 elevi și studenți avînd drept obiectiv strîngerea unor cantități cit mai mari de recoltă. Muncă fără preget, organizare exemplară, inițiativă și spirit de întrecere — iată coordonatele acțiunilor utesciste din întinsul și bogatul perimetru agricol al județului Constanța.

SEMNFICATIVE DEPAȘIRI DE PLAN

Pe elevii și cadrele didactice din cadrul Liceului agroindustrial Palas există o singură cale de a-1 afla: trebuie să ajungă la taberele de muncă patriotică deschise în 5 unități agricole. Cea mai apropiată este Statuina de cercetări pentru cultură irigată Dobrogea, unde o parte din elevii de la Palas, împreună cu 250 ai liceului sanitar, desfășoară o intensă activitate și, cum avem să constătm, de o importanță deosebită. În acest sens dr. ing. Ioan Păltineanu, directorul stațiunii, remarcă: „Porumbul de pe loturile de hibridare pentru a ajunge la destinație urmează o tehnologie specifică. O parte dintre hibridi

trebuie recoltați manual direct din lan, alții solicitați o atenție financiară. În ambele cazuri tinerii care ne sprijină au înțeles că valoarea unui singur bob, a unui mului știulete de porumb este mare pentru noi toți”. Într-adevăr, printre rîndurile de porumb, a cărui talie atinge între 1 și 1,20 m, fiecare elev repartizat aici se achită cu conștiinciozitate de sarcinile productive, urmînd îndeaproape recomandările specialiștilor. Fluxul recoltării este continuat de intervenția cercetătorilor în fazele de uscare, calibrare, tratamente, probe, însușire etc. La fel de complexă, plină de elan și dînersce, materializată în depășirea constantă a normelor, este și activitatea tinerilor de la liceul din Cobadin. Pentru cei 213 elevi coordonați de Octavian Barbu, directorul liceului, de profesorii Dumitru Chirică, Ion Luca și alții, realizările zilnice sînt mai mari decît normele. Fapt remarcant și de ing. Ioan Oancă, directorul I.A.S. Cobadin: „La fermele 7, 8 și 9, fiecare elev reușește să depășească cîte 1400 kg știuleți porumb pe zi, față de 800 kg cît este norma de lucru. Această depășire substanțială ne mobilizează să punem grabnic la adă-

O ÎNTRECERE UTECISTA STIMULANTĂ

Neobosiți, mai mulți decît de la o zi la alta, cei peste 350 elevi ai Liceului Palas prezintă la I.A.S. Murfatlar și-au reunit forțele cu încă 150 elevi de la Liceul agroindustrial Poarta Albă. Ei reprezintă de fapt primele detașamente care au declansat culesul în podgoriile Murfatlarului, urmînd ca la începutul săptămîinii viitoare să li se alăture încă 550 elevi de la Liceul C.F.R. și Școala generală Basarab. „Vom intra astfel în ritmul normal de recoltare care prevede peste 500 tone struguri zilnic, ne spunea tovarășul Octavian Lambru, directorul I.A.S. Murfatlar. Întrucît coacerea strugur-

N. GHELAȘE

(Continuare în pag. a III-a)

TRADIȚIE ȘI INOVAȚIE ÎN DIALOGUL ARTISTIC DINTRE GENERAȚII

Esențială temă a dezbaterii de idei, raportul tradiție-inovație reprezintă în cultura noastră o fundamentală axă coordonatoare, în funcție de care se definesc ideologii literare, opțiuni creatoare, raționamente istorice, politice, geografice au făcut ca pentru poporul român, pentru reprezentanții spiritualității lui, raportarea fermă la tradiție să constituie o cale de afirmare a idealului național. Literatură, artă, cultură românească în genere, se disting de la începuturi printr-un structural caracter angajat, printr-o indisolubilă legătură cu realitățile vieții, cu condițiile existențiale noastre istorice. Fără a ignora valorile altor culturi, dimpotrivă, cunoșcîndu-le adeseori în profunzime, eroniștii, corifeii „Școlii ardelenne”, pasapoiștii, marii clasici au înțeles să aspire la universalitate tocmai prin afirmarea decise a specificului național. Lată de ce, dialectica relației tradiție-inovație a luat în cazul nostru și forma unei confruntări între conștanțele de ordin național și influențele străine. Firește, ideologia literară și artistică sînt două planuri care nu se suprapun perfect. Totuși, se poate constata în cazul marilor noștri creatori o exemplară convergență între arta poetică și creația propriu-zisă. Nu există în cultura noastră vreo ruptură semnificativă între generațiile de creație. Excludînd unele gesturi teribiliste, nerelevante pentru fizionomia noastră spirituală, generațiile de creatori s-au succedat și confruntat cîteodată în interiorul primordialei opțiuni pentru idealurile și valorile naționale. „Poetica” lui Brebanu diferă, desigur, de cea a lui Camil Petrescu. Însă nici unul, nici altul, nu-a evadat din acest perimetru spiritual. În pofida diferențelor de tehnică, de optică artistică, operele lor sînt complementare în surprinderea și transfigurarea estetică a specificului național. „Modernii” autor al „Fatului lui Procust” nu se sîm să-și revendice drept precursor un memorialist al anului '48. Semnificativă este și respectul pentru tradiție, al voinței de a se dezvolta creator.

Schimbind ceea ce este de schimbat, nu alta este situația în actualul moment literar artistic. Nu există azi creator de valoare, tîmăr sau mai vîrstnic, definibil în afara realității acestui spațiu și acestui timp. Sterilele căutări formaliste, mediocritățile atemporale, subiectele nemarcate de sigiliul acestui ev constituie tristul apanaj al vocilor epigonice. Astăzi, cînd scriitorii, artiștii, oamenii de artă și cultura sînt chemați să realizeze epopea națională, reflectarea matură asupra modalităților de realizare a acestui comandament este o datorie. E mai presus de orice înțelegerea tradiției naționale, așa cum a solidă și polivalentă bază de plecare tradiția națională. Așa cum arăta secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu: „Operele de înaltă valoare făurite de înaintașii noștri deaceia loc de cînte în patrimoniul României noi. Partidul nostru, societatea socialistă cultivată respectul față de tradițiile culturale înaintate și, totodată, dorința creatorilor de a le dezvolta, de a le depăși”. Operele esențiale ale epocii noastre confirmă exemplar concluzia magistral formulată în cuvîntarea la cel de al doilea Congres al consilierilor populare: „Numai o literatură care își trage seva din izvoarele poporului nostru, din forța și vitalitatea poporului nostru, din construcția socialismului va fi o literatură viabilă, va rămîne și va deveni o literatură cu adevărat clasică”. Neîndolenețit, tot așa stau lucrurile și în teatru, plastică, muzică, cinematografie. Preluînd tradiția, artiștii și scriitorii timpului nostru o valorifică în chip creator din perspectiva ideologică și estetică a prezentului. Acesta este dealtfel și subiectul anchetei noastre, invitînd pe această cale creatorii din diverse domenii, din toate generațiile de creație, să participe la dezbateri.

Primele două intervenții
în cadrul dezbaterii noastre, în pagina a IV-a
OPINIA LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ

HORIA ALEXANDRESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Unitatea tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

„NOI AVEM, LA TINEREȚE, CÎT N-AU AVUT BĂTRÎNII NOȘTRI ÎNTR-O VAȚĂ ÎNTREAGĂ”

Cînd a plecat din casa părintească de la Sîndriița, din satul său de cîmpie ilfoveană, Petre Tăcăluță avea 15 ani și dorința de a învăța o meserie, de a putea trăi pe picioarele sale. Era în 1966. S-a înscris la școala profesională „Timpuri noi” iar la absolvire, după trei ani, a intrat ca muncitor la întreprinderea de mașini ucele și agregate București. Acolo, pe Bulevardul Muncii, nr. 250 era la acea vreme o singură hală în care se produceau mașini de alezat și frezat — AF-85 și strunguri Carusel 1250 (acum AF-urile au ajuns la 180, iar strungurile Carusel la 16000). După doi ani de muncă, ani în care a simțit că în cunoștințele sale există încă multe goluri ce se cereau degrabă umplute, a plecat în armată. S-a întors în '73 și s-a pus iar pe treabă. A fost ales, pe rînd, secretar adjunct al comitetului U.T.C., secretar al comitetului pe secție și secretar al unui comitet intermediar. În 1975 a intrat în rîndurile membrilor de partid. S-a căsătorit anul trecut, în luna septembrie și este în prezent tatăl unui copil — un băiat — de două luni.

Cel trei ai familiei Tăcăluță — trebuie socotit neapărat și Dragoș! — și-au cumpărat un apartament frumos, cu două camere, în apropierea bulevardului Ion Sulea. „Noi am fost acasă, la tata, 6 copii care dormeam într-o singură cameră. Tîn minte, al mei cînd au intrat prima oară aici au lacrimat de bucurie și-au zis că nu-i ferice mai mare decît să ai, de tînr, o asemenea casă”. își amintește Petre. Părinții Maria-

nel și cei trei frați ai ei au venit și ei la inaugurare. A fost bucurie pe toată linia — îmi spun soții Tăcăluță. Și tot ei povestesc, fîrîndu-și parca unul

care l) se uscau și trebuiau aruncate. Încetul cu încetul s-a instaurat spiritul gospodăresc. Au învățat să mînuiască banii fără a fi cit de puțin zgîrciți

(camăra și bucătăria lor sînt cei mai buni martori). Bani de întretinere, de rată, de telefon, de lumină, de piață, de îmbrăcăminte și „banii casei”, cei

pentru cheltuieli neprevăzute, sînt împărțiți și folosiți în mod exact. La „cheltuieli neprevăzute” intră, luna de luna, cheltuielile foarte bine prevăzute, țînînd de pasiunile lor comune — lectură și muzică. Așa încît drumurile prin librării — sînt frecvente momente de merru înnoită bucurie. N-au pierdut — Petre mai ales — gustul excursiilor. Vor să plece și peste hotare, dar nu înainte de a cunoaște bine cit mai multe din locurile frumoase ale țării („și cit de multe sînt — intervine Mariana. De pînă, drumurile noastre la mînaștirile din Moldova, la Cheile Bicazului sau cele de prin Bucegi rîmin amintiri pe care, chiar tineri fiind, le mai depășeam cîteodată cu aceeași bucurie pe care am simțit-o și în timpul călătoriilor”).

Din cînd în cînd, de la Sîndriița sau de la Focșani poartă în casa celor doi (de fapt trei, nu trebuie uitat Dragoș — marea fericire a casei) bătrîni. Privesc și se bucură. „Să poți aduna la tinerete, într-o casă cit ei n-au avut într-o viață” — iată cea mai des întrebuintă expresie. Dar drumul celor trei — căroră nu este deloc exclus, ba chiar se speră în acesta, să li se mai adauge unul-doi — este abia la început. Tîrîni de pe la cîmpie zic despre casele frumoase că „se uită după soare”; astfel va fi — deși nici acum nu s-ar putea spune altceva despre ea — casa lor. Pre-

Cum trăiau tinerii de altădată, cum trăim noi astăzi? Iată argumentele de viață pe care ni le aduce, drept răspuns, o tînără familie muncitorească locuind într-unul din cele 8000 de moderne și confortabile apartamente predate la cheie numai în acest cîincinai

DAN MUCENIC

(Continuare în pag. a III-a)

Nivelul de trai — o noțiune pe care o trăim

altuia vorba, despre ce înseamnă să pornești cu încredere în viață, despre fericirea de a-ți clădi cuibul pornind — cum se zice pe la Petre, pe-acasă — „de la lingură”. Fiecare lucru pe care îl aduci în casă și se pare de aur, spune Mariana. Și, în scurta noastră căsnicie am adus mult aur aici. Mobilă nouă și modernă, aragaz, frigider, televizor, radio, aspirator, coovoare, ce mai, tot ce se cere la o casă de oameni tineri care vor să trăiască bine”. Mariana are 25 de ani și soțul o recomandă drept o excelentă gospodină („fată de la Moldova, ce vrei?”). Este asistentă medicală la creșa nr. 6, din apropierea întreprinderii unde muncеște Petre. Cîștigă bine amîndoi. Petre, frezor cu categoria a V-a, are, în medie, 3500 pe lună. Ea, aproape 2000. Le mai rămîn și bani de pus deoparte („în doi-trei ani ne gîndim să ne luăm și mașină...”). Ei, la început (și zîmbesc iar amîndoi) a fost, ca la început. Nu tocmai pricepuți în organizarea muncii, a banilor. Plecua la serviciu și, din exces de zel, la întoarcere făceau fiecare piața. Petre cumpăra două plini. Mariana două. Și, firește, două (una de la Petre și una de la Mariana, ca să nu fie cu supă-

Cîte restanțe se ascund sub o depășire de un procent?

Colectivul întreprinderii de vagoane din Drobeta-Turnu-Severin, una din cele mai mari unități de acest profil din țară, inserie în bilanțul acestui an în dreptul indicatorului producție fizică procentul de 101,3 la sută. Desigur, dat fiind faptul că planul a fost realizat, ne așteptăm ca toată lumea să fie multumită. Și totuși, nu este așa. Autorii vagoanelor de marfă purtînd binecunoscuta emblema „MEVA” nu sînt întru totul satisfăcuți... Se va ridica, desigur, întrebarea: de ce? Cu sprijinul lor, vom încerca să dăm răspunsul în cadrul anchetei noastre, efectuată în aceste zile de septembrie la întreprinderea severineană.

UN ȘURUB DEVINE O PROBLEMĂ ATUNCI CÎND FĂRĂ EL NU POȚI LIVRA UN VAGON

Discuțăm cu tovarășul Grigore Marinescu, șeful serviciului plan al întreprinderii. Din situația prezentată aflăm că, la finele primului trimestru, întreprinderea se înscrisa la producția fizică cu nerealizarea unui număr de 31 de vagoane (?!) La sfîrșitul semestrului se reușește o oarecare „ameliorare” a situației, recuperîndu-se, din restanțe, 10 vagoane. Și iată că iulie și august au marcat saltul pe care doar puțini îl anticipau: de la restanțele depășirea planului (cumulat) cu 25 de vagoane... „Desigur — ne spune interlocutorul — să nu se creadă cumva că în aceste două luni am făcut veritabile minuni. Adică ne-am fi mobilizat și am făcut ce nu reușisem să facem în primele 6 luni ale anului. De fapt, executasem vagoanele, dar nu le putem raporta ca

realizate — respectiv producție fizică — din lipsa unor echipamente pe care le primim din colaborare. Vă veți întreba, fără îndoială, ce înseamnă aceste

La întreprinderea de vagoane Drobeta Turnu-Severin

„mici” lipsuri, uneori chiar a unui simplu șurub... Pe scurt, ele reprezintă nelivrarea la timp a unor vagoane, alit de necesare economiei naționale. În calcul trebuie luat apoi efortul suplimentar pe care a trebuit să-l facă colectivul nostru pentru a realiza planul celor două luni și, în paralel, să monteze și reparațiile venite cu întârziere. Și, după cum este cunoscut, nu este deloc ușor să

scoti și să reintroduc pe flux un vagon...”. Deci, lipsuri mici, pierderi considerabile. Iată un prim argument pentru nemulțumirea constructorilor de vagoane severineani... „Cum am putea să ne declarăm satisfăcuți — intervine Constantin Beregan, secretarul Comitetului de partid de la secția a II-a — cu un asemenea stil de muncă în asalt? Oamenii noștri înțeleg că mai sînt unele greutăți și nu refuză niciodată să vină în întreprindere atunci cînd sînt solicitați. Dar pentru unii colaboratori ai noștri, livrarea cu întârziere a subansamblor a devenit o practică. Acest fapt ne-a determinat să decalăm programul în funcție de ritmul de execuție și de „obiectul” furnizorilor de a ne expedia reperele către sfîrșitul lunii. De bine, de rău, în perioada de vară nu au fost probleme. Dar acum, odată cu începerea anului de învățămînt, vom întâmpina unele greutăți, mulți dintre tinerii noștri fiind șerașiști. Și de la școală nu-i putem opri...”

Așa cum făcăm precizarea la început, planul producției fizice a fost depășit. În schimb, făcînd un pas mai departe, interesîndu cum se stă cu realizarea diferitelor tipuri de vagoane ajungem la concluzia că situația nu este chiar atit de bună.

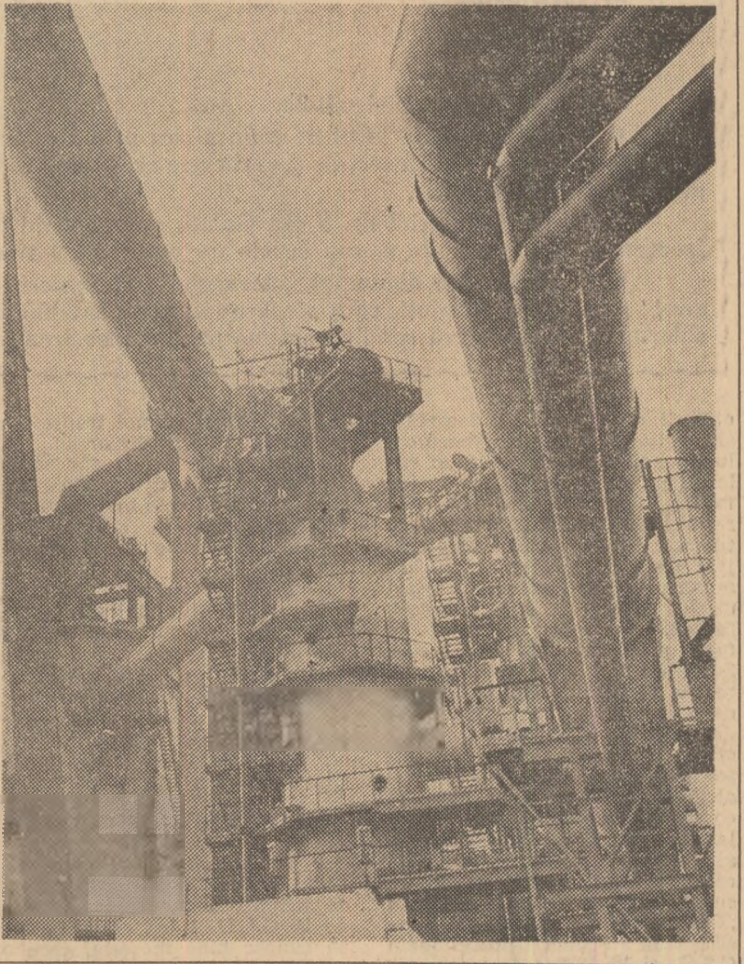
ION D. CUCU

(Continuare în pag. a III-a)

MESERIILE DECENIULUI ȘTIINȚEI, TEHNICII, CALITĂȚII ȘI EFICIENȚEI

LA GALAȚI,
TINEREȚEA
SE
CĂLEȘTE
LA LUMINA
ȘI
DOGOAREA
OȚELULUI

ÎN PAGINA a 2-a

TURISMUL PENTRU TINERET, LA ORA TOAMNEI

În limbajul turismului, toamna este numită „extrasezon”, pentru că, în acest anotimp, lipsesc atracțiile specifice zilelor calde, ca și zăpada atrăgătoare a iernii. Și, totuși, pentru mulți, foarele mulți tineri, toamna constituie momentul cel mai agrașabil în organizarea excursiilor și a drumetțiilor, al pornirii pe cărări de munte sau în zone turistice de un pitoresc aparte. Și cum, pentru majoritatea tinerilor, ora vacanțelor și a concediilor a trecut, agențiile B.T.T. își îndreaptă atenția în această perioadă spre organizarea unor acțiuni complexe, la fiecare sfîrșit de săptămîna,

preocupîndu-se mai ales de găsirea unor modalități noi, diversificate, de petrecere a timpului liber în mijlocul naturii.

În prim-plan se situează, firește, tinerii din fabricile și uzinele care beneficiază de săptămîna de lucru redusă și pentru care sînt organizate sistematic excursii de două zile și jumătate la obiective turistice de larg interes. În același timp, tinerii de la orase și sate, muncitorii, tîrîni, elevi sau studenți, au la dispoziție bogate programe de acțiuni complexe, cu caracter educativ, recreativ și turistic-sportiv, din care le aleg, după gust, pe cele preferate.

La această oră, absolut toate stațiunile și complexele turistice pentru tineret, situate în zonele montane, au porțile deschise și primesc, săptămîna de săptămîna, noi și noi oaspeți. La Bușteni și Piriul Rece, la Izvorul Mureșului și Geogălu Băi, la Valea de Fiești și Suloar, condițiile optime pentru odihnă și recreare, confortul și materialele sportive se adaugă decorului natural, aerul curat și tare

de munte, creînd buna dispoziție. Cum primesc și cum primesc tinerii aceste condiții ideale de odihnă și relaxare, create și asigurate prin grija partidului, personal a tovarășului Nicolae

Ceaușescu, secretar general al partidului, se poate constata lesne, prin aflului permanent în bazele turistice ale B.T.T. și prin solicitările mereu mai rari, adresate agențiilor B.T.T. Spre edificare, vom prezenta și cîteva opinii ale unor tineri care și-au petrecut zile de concediu sau de vacanță în stațiunile turistice pentru tineret: STEFAN ALEXANDRU, strungar la întreprinderea de utilaj petrolier Tîrgoviște: „Cred că nu există tînrar care să nu fi fost, măcar o dată, într-o stațiune turistică a B.T.T.-ului sau care să nu fi

sau, cel puțin, a unui sfîrșit de săptămîna. Eu personal sînt un frecvent participant la acțiunile turistice organizate de B.T.T. și le recomand tuturor colegilor de generație să-mi urmeze exemplul. Cu siguranță, nu vor regreta!”; C. IOAN, zotehnist din Drăgănești — Vlăsca: „Un concediu de odihnă petrecut la Costinești sau o excursie pe Valea Prahovei înseamnă oricînd prilej de amintiri frumoase, de odihnă activă și de bună dispoziție. Eu, unul, ca și tovarășii mei de muncă, am legat prietenie trainică, permanentă, cu turismul, prin intermediul B.T.T.-ului”; ACATIU FACȘI-NAY, inginer, București: „Mi-am petrecut anul acesta, împreună cu familia, o parte din conce-

geniații. Voi reveni oricînd, cu deosebită plăcere, în stațiunile turistice ale tineretului. Pînă atunci, m-am și înscris la două excursii în munte, în această toamnă”; IVAN PAT-ZAICHIN, maestru meritor al sportului, campion olimpic: „M-am obișnuit să-mi petrec vacanțele în stațiunile ale B.T.T.-ului, unde și noi, sportivii, găsim tot ceea ce este necesar pentru a realiza o odihnă activă. Dealtfel, chiar în această vară și secția de gimnastică de la „Dinamo” a efectuat un stațion de odihnă și refacere la Costinești, iar acesta este numai începutul”.

Firește, am putea prezenta numeroase altele opinii, ale unor muncitori, săteni, elevi, studenți, tineri oameni ai muncii care beneficiază de condițiile excelente ce le sînt create de Biroul de turism pentru tineret. Vi se pare, însă, că acestea de mai sus sînt suficiente și, pentru a ne întoarce la programul de toamnă, să poposim la două dintre agențiile B.T.T., consemnînd cîteva dintre acțiunile organizate în această perioadă: Tovarășul Ilie Mîra, vicepreședinte Agenției B.T.T. Olt, ne-a vorbit în primul rînd despre cei peste 100 de tineri, muncitori la I.O.B. Balș și întreprinderea de bumbac Drăgănești, care au participat, sim-

Acțiuni complexe, atrăgătoare, la fiecare sfîrșit de săptămîna

participat la cel puțin o excursie. Posibilitățile sînt alit de mari, condițiile alit de bune și atmosfera alit de plăcută, încît e imposibil să nu găsești cadrul pe care îl-1 dorești, pentru petrecerea unor zile de concediu

din la Costinești, în Complexul turistic pentru tineret. A fost prima oară cînd am ales „calea” B.T.T.-ului, pe care l-am descoperit cam tîrziu, dar care m-a cucerit prin condițiile pe care ni le asigură nouă, tinerii

Meseriile deceniului științei, tehnicii, calității și eficienței

Combinatul siderurgic de la Galați, cea mai mare cetate a oțelului românesc, își adaugă mereu dimensiuni noi: de curând a intrat în funcțiune laminorul de tablă grosă nr. 2 și oțelăria cu convertizor nr. 3 cu turnare continuă, în aceste zile se fac intense pregătiri pentru elaborarea primei sarje la furnalul 6, de 3 500 mc, se află în faza avansată de construcție uzina cocschimică nr. 2, mândă își aduce o contribuție deosebită brigăzilor de pe șantierul național al tinetului, laminorul de semifabricate, fabrica de aglomerare nr. 3 etc. Spre treapta celor 10 milioane tone oțel anual cât este programat să producă, la sfârșitul cincinalului următor, Combinatul siderurgic de la Galați, se muncește cu deosebită rivă,

cu abnegație, cu cetezanță. Pe șantier se construiește într-un ritm intens, se montează continuu noi utilaje și instalații de mare complexitate și performanță tehnică, în furnalele, oțelăriile și laminarele aflate în funcțiune se elaborează mereu noi sarje, se produc zilnic mii de tone de laminare de calitate superioară, necesare întreprinderilor constructoare de mașini, cit și pentru export. Procesul tehnologic, de la introducerea minerului până la obținerea produselor finite, este spectaculos în fiecare secție și atelier, atât prin uluitoarele transformări ale materiei, cit și prin faptul că aici se află în funcțiune cele mai mari și mai moderne agregate și instalații siderurgice din țară.

TREPTELE AFIRMĂRII PROFESIONALE

Urmărind însă și alți procese, cel al pregătirii și perfecționării profesionale, vom vedea că și acesta, prin complexitate și parametri, este la fel de impresionant. În fond, el are menirea să asigure buna desfășurare a proceselor de producție, să formeze deci cocsari, furnaliști, oțelari sau laminatori cu cunoștințe tehnice deosebite, capabili să înțeleagă și să dirijeze complicate fenomene chimice și fizice, să „colaboreze“ cu calculatoarele electronice în executarea unor operații automatizate, să realizeze în practică rețetele de fabricație elaborate de inginerii tehnologi. Desigur, acest proces al pregătirii și perfecționării profesionale pare, la prima vedere, mai puțin spectaculos, dar asta numai la prima vedere, întrucât el contribuie la ridicarea nivelului de cunoaștere a mil și zecii de mil de tineri, la maturizarea tot altor conștiințe, la devenirea luminoasă a numeroase destinii. În acest an, de pildă, la Combinatul siderurgic de la Galați numărul celor care participă la cursurile de perfecționare profesională este de 15 400, la cursurile de calificare a muncitorilor de muncă — 1 684, al muncitorilor în formare — de 1 200, al elevilor de la Liceul Industrial nr. 3 — de 3 700. Asemenea cifre sînt în măsură să ne arate că, în ansamblul său, Combinatul siderurgic din Galați, dispunând de un sistem complet și temeinic organizat pentru pregătirea și perfecționarea profesională, se prezintă și ca una din cele mai mari școli muncitorești din țară.

„MI-AM ALES O MESERIE DE CARE SĂ NU MĂ DESPART NICIODATĂ“

„Așa mi-a spus tânărul Stan Grosu, care a lucrat ca operator la toate bateriile de cocsificare, acum fiind maestru în cadrul uzinei cocschimice și unul dintre oamenii de nădejde ai combinatului. „Eu — declară în continuare — am pornit din comuna Vișani, județul Brăila, și mi-am propus de la început să ajung un bun meseriar. Am urmat Școala profesională C.S.G., după care am venit aici tomată cînd se făceau intense pregătiri pentru punerea în funcțiune a primei baterii de cocsificare. Studind procesul tehnologic, acționarea de la tablouri de comandă a mașinilor și instalațiilor, mi-am dat seama că, muncind, trebuie să învăț pe mal departe cu aceeași sîrguință. După orele de program, am la rînd, zi de zi, am continuat să-mi însușesc mereu noi cunoștințe. Așa se face că am absolvit între timp și școala de maistri și liceul seral. De fapt, drumul meu este al multor tineri muncitori care își îndrăgesc meseria aleasă și nu-și preocupă eforturile pentru a-și stăpîni toate tainele, pentru a deveni cu adevărat bun meseriar!“

Pe Stan Grosu, după cum lmi mărturisea, l-a atras spre această meserie posibilitatea de a lucra cu substanțe și cu utilaje în mișcare, precum și perspectiva de a se număra printre întreprinzătorii și procese tehnice de înalt nivel tehnic. Sigur, la baza succeselor noastre stă o temeinică pregătire profesională. Iată doar un exemplu: operatorii chimisti Vasile Palade, Mitică Huzum, Toader Ștefan și Marcel Bulboacă au urmat și cursurile postliceale, alții sînt în prezent elevii liceului industrial, la facultatea de subinginerii sau frecventează o altă formă de pregătire profesională.

Ascultînd asemenea declarații, noi poți să nu te întrebi de ce această preocupare profesională, care continuă la nivelul profesional, ce înseamnă de fapt a fi muncitor într-o uzină cocschimică? Răspunsul nu poate să nu caracterizeze și meseria respectivă: a fi muncitor aici înseamnă a fi operator cocsar sau chimist, înseamnă a dirija de la distanță, de la un tablou de comandă, reacțiile chimice din instalații, înseamnă deci a depune, în bună parte, și o muncă intelectuală. „E o meserie frumoasă și interesantă, spune Stan Grosu, o meserie de care nu mă voi despărți niciodată“.

ATRACȚIA FOCULUI NESTINS

Numele unor tineri furnaliști ca Emil Sirbea, Paulică Grecu, Vasile Bejan, Gheorghe Ceapă, Vasile Cristea sau Petrică Popa, sînt tot mai des consemnate atunci cînd se evidențiază succesele de producție obținute la furnalul 5, de 2 700 mc. „Ieri s-au realizat la acest furnal peste 6 100 tone fontă, ne spune Constantin Zamfir, secretarul comitetului U.T.C. pe uzină. Asta înseamnă o depășire substanțială a parametrilor proiectați și implicit un rezultat remarcabil al muncii tinerilor, întrucât ei formează aici majoritatea colectivului“.

Mă opresc de data aceasta la un nume nou: Sandu Milucă, de cîteva luni cauprist la furnalul 5. A venit din Gîlăuși și s-a înscris la liceul industrial nr. 3, patronat de Combinatul siderurgic

din Galați. „În timpul școlii, lmi spune Sandu Milucă, mi-am desfășurat orele de practică în producția la furnalul 3. Desigur, pînă la absolvire mi-am însușit numeroase noțiuni teoretice și mi-am format unele deprinderi practice, dar încadrarea direct pe postul de cauprist m-a surprins și pe mine. Mi-a fost teamă că nu voi face față. Dar aici sistemul de perfecționare profesională era foarte bine pus la punct. Pe lingă participarea la cursurile de ridicare a calificării, la concursurile profesionale și olimpiadele inițiate de organizația U.T.C., simț mereu îndreptate spre tine privirile maestrului și ale colegilor de muncă mai vechi în meserie. Eu, de exemplu, am învățat foarte mult de la caupristii Ion Melinte și Măndel Ganea care, la început mai ales, s-au străduit cîmp de cîmp și zi de zi să deprind executarea corectă a manevrelor, să asigure o bună supravegheare a parametrilor de funcționare a cauprelor“.

Tînărul Sandu Milucă a simțit deci atracția focului nestins încă de pe cînd se afla la Botoșani și acum poate să spună că și-a îndeplinit visul de a ajunge metalurgist. Cum e meseria sa? „Nu e o meserie grea, lmi răspunde la întrebare. Principala capacitate solicitată permanent este atenția. Ca muncă fizică ea presupune doar mișcarea unor manete, apăsarea unor butoane, închiderea sau deschiderea unor robinete. Altfel, aici foarte puțin. Precuparea continuă constă în supravegherea funcționării aparatelor și instalațiilor la parametrii optimi“.

Cîteva clipe mai tîrziu îl întîlnesc pe tovarășul Ștefan Banu, înzestrat cu o uime deosebită de muncă. „Ca urmare a mecanizării în totalitate a încălzirii furnalelor, lmi spune dumeleal, a automatizării unor serii de operații, a faptului că procesul tehnologic este urmărit și controlat cu o aparatură de măsurat complexă (furnalele 5 și 6 sînt dotate și cu calculatoare electronice) meseria de furnalist necesită numeroase cunoștințe, deprinderi practice, temeinice formate. Pe platforma furnalului, desigur munca este asociată cu un efort fizic mai mare. În schimb aici apare satisfacția contactului direct cu produsul furnalului și nu-l puțin lucru pentru mîna și mintea tînărului. Știe că în fiecare oră contribuie la sporirea zestrei de metal a țării cu încă 200 tone fontă. Poate așa se și explică de ce pentru mulți tineri din diferite colțuri ale țării atracția focului nestins este atât de puternică. El simț că aici, pe platforma furnalului, înfăptuiesc lucruri importante, pe măsura entuziasmului și a spiritului lor de cămăruș“.

Și ing. șef Ștefan Banu ține să-mi vorbească despre cîteva dintre tinerii care, beneficiind de condiții bune pentru ridicarea continuă a nivelului profesional, în numai cîteva ani s-au afirmat spectaculos. Pe unul dintre aceștia, pe Traian Danilov, îl întîlnesc în sala A.M.C. (aparatură de măsurat și control) a furnalului 6, de 3 500 mc tomată în ziua în care se aprinde focul de uscarea a zidăriei interioare la unul din caupere, operațiune premergătoare elaborării primei sarje de cocsărie. Este proaspăt subinginer și a fost repartizat aici de cîteva zile pentru a supraveghea, ca maestru, lucrările de finalizare și pentru a-și forma un colectiv de muncă destoinic, cu care să pună în funcțiune cel mai mare furnal din țară.

Fără îndolăul, drumul lui Traian Danilov spre treptele de sus ale pregătirii profesionale este exemplar. S-a născut la Crișan, județul Tulcea, deci în Delta, învășind de mic, în la tatăl său, vîștîl și pescuitul pe canalele din împărăția apelor. A simțit însă și el, de timpuriu, atracția focului nestins de la Galați. După absolvirea școlii profesionale a combinatului în 1970 lucrurile la furnalul 1, apoi la 2, în echipa maestrului Ioan Filip cu care a elaborat prima sarjă la acest obiectiv. „La furnalul 2, lmi spune Traian Danilov, eu am cerut cu să lucrez, ci maestrul Filip a ținut să mă aibă în echipa sa. Fînd meru în preajma lui, m-am străduit să învăț cit mai mult. Curînd însă mi-am dat seama că nu-l de ajuns atît pentru a cunoaște toate tainele acestei meserii și am decis să-mi însușesc la liceul seral. Cînd am obținut diploma de bacalaureat, nu am săvîșit să mă înscriu la facultatea serală de subinginerii, secția furnale-otelării a Universității din Galați. Acolo l-am avut ca lector pe inginerul șef Ștefan Banu. Ce nu înțelegem la cursuri, îl rugăm să-mi explice aici, pe platforma furnalului. În vara aceasta am absolvit facultatea și am fost numit maestrul la furnalul 4. Dar lăc acum mi s-a încredințat o nouă sarcină și am venit aici, la furnalul 6, de 3 500 mc care e mult mai mare și prezintă totodată multe noutăți, inclusiv mecanizarea și automatizarea unor noi operații, față de celelalte furnale. Nu va fi ușor dar, vorba ceea, și acest furnal este făcut să meargă, așa că nu vom prisoși nici un efort pînă nu va funcționa în regim optim, la nivelul parametrilor proiectați“.

În puternica lumină a sarjei,

VISUL DE A FI OȚELAR

Cînd am ajuns la oțelăria cu convertizor nr. 1 se elabora o nouă sarjă. La pupitrul de comandă de la primul convertizor un tînăr executa ultimele manevre. „E aproape rătă, mla zic. Lăuța o probă și după ce primim rezultatul, începem descărcarea“.

În puternica lumină a sarjei,

LA GALAȚI, TINERETEĂ SE CĂLEȘTE LA LUMINA ȘI DOGOAREA OȚELULUI

- Combinatul siderurgic din Galați încadrează tineri pentru a-și pregăti în meseriile:
 - operatori de instalații cocschimice;
 - furnaliști;
 - oțelari;
 - turnători;
 - laminatori;
 - zidari-șamotori și altele.
- Prin practica la locul de muncă sau prin cursuri de calificare se pregătesc în prezent în secțiile și atelierelor acestui mare combinat peste 1 600 de tineri.
- Liceul industrial nr. 3 din Galați, patronat de combinat, este frecventat la cursuri de zi sau serale de peste 3 700 tineri.
- Meseriile din domeniul siderurgiei sînt meseriile celor inteligenți, sănătoși și curajoși, care oferă numeroase satisfacții. Combinatul siderurgic Galați oferă condiții optime pentru însușirea lor.

- La cursurile de perfecționare a pregătirii profesionale participă în Combinatul siderurgic Galați peste 14 000 de muncitori.
- În 1980, comitetul U.T.C. de pe platforma siderurgică din Galați a inițiat 45 concursuri profesionale. La aceste concursuri au participat peste 9 000 tineri.
- În căminele de nefamiliști sînt asigurate peste 5 200 locuri.
- Pînă la finele anului se vor da în folosință încă 4 cămine, cu un total de 1 216 locuri.
- În 1981 sînt prevăzute să se construiască 3 cămine pentru nefamiliști prin care se vor asigura încă 912 locuri.
- În incinta căminelor și pe platformă sînt construite și amenajate numeroase cantine pentru servirea mesei în condiții optime.
- Pentru petrecerea plăcută a timpului liber, tinerii au la dispoziție, în incinta căminelor, cluburi bine dotate, biblioteci, numeroase terenuri de sport.

oțelării se mișcau cu deosebită siguranță și fremeze. Spectacolul muncii avea strălucire și culoare, un deosebit dinamism, era impresionant. Altfel însă ne-a reținut în primul rînd atenția: tineretea celor ce elaborau sarjele de oțel, măiestria cu care manevrau convertizorul, acest urias agregat în care ciocotesc mereu, ca într-un recipient de mari proporții, 190 tone metal.

Șeful echipei de oțelari se numește Tomel Maraloiu. A venit de pe plajuri vîrcine îndemnat de un frate de-al său care lucrea în combinat. Cînd a absolvit școala generală înainte l-a adus aici și l-a arătat cum lucrează cocsarii, furnaliștii, oțelarii și laminatorii. Din clipa în care a ajuns pe platforma convertizorului, a privit cu uimire procesul de elaborare și a exclamat: „Oțelari am să devin“. S-a înscris la Școala profesională C.S.G. și în 1973 a fost repartizat la oțelărie, dar nu la elaborare, așa cum visase el, ci în sectorul de pregătire a sarjelor.

S-a întristat, dar nu a renunțat ci prin muncă a căutat să dovedească maestrilor că poate deveni un foarte bun oțelar. Așa a ajuns, în 1978, la convertizor. Lucrînd cu multă atenție, conținînd să învețe și la liceul se-

ral, a urcat și pe noi trepte ale perfecționării profesionale. Și iată-l acum, la 24 de ani, copiotor-șef, conducînd o echipă în care doar unul este mai în vîrstă decît el. În vara aceasta și-a susținut și examenul de bacalaureat.

— Ți-am îndeplinit visul, lmi spun, al devenit unul dintre cei mai buni oțelari. Te oprești aici? — Nu, încă nu, lmi răspunde zîmbind. De curînd am susținut examenul de admitere la facultatea serală de subinginerii din cadrul Universității Galați. Peste cîteva zile voi începe cursurile.

MĂIEȘTRIA ȘI EXIGENȚA

— Vom observa, lmi spune tînărul inginer Mihai Jalbă, șef de schimb la turnarea continuă de la O.L.D. 1, că oțelarii care își cunosc bine meseria, care o înnoiază mereu prin studiu intens, intervin totdeauna în procesul de producție cu multă oportunitate și promptitudine, deosebit de eficient. În cazul lor se poate vorbi cu adevărat de măiestrie.

Exemplele pe care ni le propune interlocutorul nostru nu sînt puține. În primul rînd Nicolae Miron, unul dintre cei trei

frați Miron. Oțelari de pe platformă, Gheorghe și Adrian Miron sînt deja maistri oțelari. Nicolae, mai mic, este șeful mașinii de turnare nr. 4 și conduce echipa cu cele mai bune realizări. Din această toamnă frecventează și el școala de maistri seral.

Al doilea exemplu se numește Costel Grecu. Acest tînăr este privit, în cadrul colectivului său, cu multă admirație. Se spune despre el că presimțe cu o clipă mai înainte producerea oricărei acțiuni. Și în clipa respectivă el avertizează cu o îndemnată deosebită, așa încît brama în curs de elaborare nu rămîne pe firul de turnare. Și cînd știi că pentru deblocarea acestui fir sînt necesare 4 ore de muncă intensă, timp în care mașina nu mai produce, îți dai seama cit de eficient este acest simț, altfel spus, cit de rodnică este măiestria, cit de prețioasă poate fi experiența dobîndită prin efort continuu, prin învățatură.

Și exemplul lui Cristea Nițu mi se pare demn de reținut. A absolvit școala profesională în 1974 și a lucrat doi ani la O.L.D. 1. „Aici am venit în 1976 și mi-a trebuit o perioadă de acomodare, lmi spune Cristea Nițu. În școala profesională ni s-a predat pu-

țin despre turnarea continuă deoarece acest procedeu foarte modern nu fusese introdus nicîieri în țară. Fînd însă toți tineri și cu o mare dorință de a reuși am acumulat repede cunoștințele necesare primind un ajutor efectiv din partea maestrilor, a inginerilor, a celor care au fost la specializare. Concomitent am continuat și noi studiul la liceul industrial. Așa se face că acum mulți dintre cei ce lucrează aici sînt absolvenți ai liceului seral. Bineînțeles că în aceste condiții putem să asigurăm o exploatare bună a mașinilor.“

Măiestria, treapta de sus a perfecționării profesionale, poate fi cercetă deci prin muncă strălucitoare, prin studiu, prin dăruire continuă. Ea nu trebuie socotită doar un apañaj al vîrstei înaintate, al stagiului de decenii într-o profesie, ea poate fi cercetă și la vîrsta de 24—26 de ani, așa cum ne-o dovedesc frații Miron, Traian Danilov, Tomel Maraloiu, Costel Grecu sau Cristea Nițu.

ÎN PAS CU ÎNNORAREA TEHNICĂ

Muncitorii din fiecare atelier sau secție a combinatului participă, după un program riguros stabilit, la cursurile de ridicare a calificării lor, cum li se mai zice, de perfecționare profesională. În laminorul slebing, maestrul Brato Talabă ne dă cîteva amănunte despre această formă de pregătire.

— Aceste cursuri, ne spune dumeleal, se desfășoară avînd la bază o tematică specifică de inginerul tehnolog al secției. Temele sînt specifice locurilor de muncă de la noi, tratează chestiuni despre procesul de laminare, despre unele metode și procedee de lucru, despre noi mărci de oțel etc.

— Această tematică poate fi schimbată în timpul anului, după începerea cursului? — Da, bineînțeles. Ea este mereu adaptată la necesitățile noastre. Așa am procedat cînd am introdus laminarea oțelurilor inoxidabile sau a celor destinate ambalajării. De cite ori apar mărci, sortimente sau tehnologii noi introducăm și în tematica acestui curs lectii noi. Întrucît scopul acestei forme de pregătire este de a înarma cu cunoștințe și deprinderi noi pe cei ce lucrează direct în procesul de producție.

— Cum sînt cointeresați tinerii

muncitorii în participarea la acest curs? — Aș vrea să menționez mai întîi că participarea la acest curs este aproape de sută la sută. Deci foarte bună. Și aceasta deoarece examenul de promovare intr-o nouă categorie subiectele cuprinde în bilete sînt din tematica tratată la curs.

— Cine sînt lectorii care preda la cursurile de ridicare a calificării?

— Inginerii, maistrii și subinginerii din secția respectivă. Ele se desfășoară la un nivel corespunzător și sînt de mare folos întrucît cei care predau cunosc nu numai partea teoretică, ci și toate problemele practice pe care trebuie să le rezolvăm în activitatea practică.

Parcurgînd formele de pregătire despre care am vorbit pînă aici, acest amplu proces de perfecționare profesională, tinerii muncitori ajung la un nivel de cunoaștere tehnică dintre cele mai ridicate. Acționînd indirect de la pupitrul de comandă asupra materialului, înzestrat supus unor puternice preferențe acesti siderurgisti nu mai sînt de fapt muncitori în sensul tradițional al cuvîntului, ci adevărați tehnicieni, cu vaste orizonturi, cu o profundă cunoaștere a fenomenelor științifice și tehnice.

LAMINATORUL SUBINGINER SAU DESPRE ROADELE PASIUNII

Despre gradul înalt de mecanizare și automatizare a proceselor tehnologice din combinat vorbesc grațior numeroase aspecte. Întrînd într-o cabină de comandă de la laminorul slebing, de pildă, vezi la pupitrul tineri muncitori minuiind cu deosebită îndemnată manetele

care pun în acțiune agregate utilizate, urmărind diferite operații de laminare pe ecranele televizorului cu circuit închis, folosind adeseori interfonul în obținerea datelor necesare muncii lor. Tot alți de semnificativă este însă și altă imagine. Unul dintre tinerii laminatori de la pupitrul de comandă se numește Gheorghe Chingă. Mă întrec de pregătirea sa profesională. „Am absolvit de curînd facultatea de subinginerii, lmi spune. Sînt deci subinginer și șeful echipei de laminatori din acest schimb. Îmi place foarte mult tehnica și de aceea am învățat din pasune. Pot lucra, așa cum am făcut-o de multe ori, pe toate cele 8 posturi de pe linia de laminare. Din cînd în cînd mă țin și locul maestrului. În curînd voi fi promovată“.

— Nu l se pare deloc nefrec ca fiind subinginer să lucreze încă pe post de laminator. Ba, are satisfacția că rezolvă problemele producției mai bine și mai repede.

LA GALAȚI, TINERETEĂ SE CĂLEȘTE LA LUMINA ȘI DOGOAREA OȚELULUI

care pun în acțiune agregate utilizate, urmărind diferite operații de laminare pe ecranele televizorului cu circuit închis, folosind adeseori interfonul în obținerea datelor necesare muncii lor. Tot alți de semnificativă este însă și altă imagine. Unul dintre tinerii laminatori de la pupitrul de comandă se numește Gheorghe Chingă. Mă întrec de pregătirea sa profesională. „Am absolvit de curînd facultatea de subinginerii, lmi spune. Sînt deci subinginer și șeful echipei de laminatori din acest schimb. Îmi place foarte mult tehnica și de aceea am învățat din pasune. Pot lucra, așa cum am făcut-o de multe ori, pe toate cele 8 posturi de pe linia de laminare. Din cînd în cînd mă țin și locul maestrului. În curînd voi fi promovată“.

PE TRASEELE PREGĂTIRII PERMANENTE

Într-unul din atelierele Liceului industrial nr. 3 îl întîlnesc pe ing. Mihai Sosai, șeful biroului învățămînt de la Combinatul siderurgic Galați și totodată director adjunct, răspunzînd de activitatea de pregătire practică în școala amîntită. E un priel bun, lmi spun, pentru a evidenția principalele linii de forță ale sistemului de pregătire și perfecționare profesională de pe platforma marelui combinat.

— Să începem cu cîteva date despre acest liceu care, în acest an, este frecventat de 3 700 elevi. Pregătirea aici muncitorii în toate meseriile combinatului, de la cocsari și furnaliști la lăcătuși, sudori sau electricieni, pe care privește integrarea învățămîntului cu practica, considerăm că aici am creat toate condițiile pentru a se realiza la un mod superior. Cele 15 ateliere-scoala, între care 9 de lăcătușerie, 3 de electricieni, 2 de mașini-unelte, cite unul de sudură și construcție metalică, de forjă, turnătorie și țîmpărie, constituie de fapt încă o uzină a combinatului. Aici, elevii primesc aici și pot forma temeinic deprinderi practice. În atelierul de turnătorie, de exemplu, avem două cubilouri, un convertizor pentru oțel, un captor de uscat forme, un captor rotativ pentru nefecare de mecanizare și automatizare ale proceselor tehnologice din combinat. În prezent, aceste cursuri sînt frecventate de peste 900 de muncitori, ei lucrînd zilnic în ateliere, iar de 2—3 ori pe săptămîna, de pe-amiază, participînd la lecțiile teoretice susținute de ingineri sau maistri. De menționat că în urma susținerii examenului de calificare, absolvenții de liceu sînt încadrați direct în categoria a II-a. La fel și absolvenții școlii profesionale.

— Și ce se întîmplă după ce ei susțin examenul de calificare?

— Participă, ca și ceilalți muncitori, la cursurile de perfecționare profesională. Este un proces continuu și necesar, întrucît înseși procesele de producție se înnoiesc mereu, se modernizează, acumulează cele mai noi cunoștințe științifice și tehnice. E firesc deci ca și în sistemul nostru de pregătire și perfecționare profesională să fie cit mai cuprinzător, să țină seama permanent de parametrii dezvoltării neîncetate, al progresului continuu.

Combinatul siderurgic de la Galați, mare cetate a oțelului românesc, platformă de puternică afirmare a mil și mil de tineri. Ne-au impresionat aici lumina sarjei, căuța metalului, înaltul grad de mecanizare și automatizare a proceselor tehnologice, dimensiunile uriașe ale agregatelor și halurilor, dar mai ales pasiunea tinerilor pentru tehnică, hotărîrea cu care învățau și de zi pentru a asigura o exploatare cit mai eficientă a instalațiilor, dăruirea și abnegația lor în muncă. Ne-au impresionat în aceeași măsură condițiile creșterii, cu adevărat minunate, pentru pregătire și perfecționare profesională, condiții care constituie temelie și înaltul unor zboruri cutezătoare, ale afirmării plene a mil și mil de tineri.

ION CHIRIC

PE ȘANTIERELE CONSTRUCȚIILOR DE LOCUINTE DIN PLOIEȘTI

Ca peste tot în țară, și la Ploiești se construiește mult. Practic, chiar dacă cineva n-a mai fost pe aici de un an orășul, anumite locuri îi sînt de nerecunoscut. Numai în acest an sînt planificate a fi date în folosință 3457 apartamente cărora li se adaugă importante spații comerciale, de învățămînt și cultură.

Ne aflăm în zona „Micro-1”, aflată pe strada Enăchiță Văcărescu. La prima oră a zilei trecem pe la punctele de lucru împreună cu șeful de lot, ing. Octavian Porumb. Sîntem la o masă cu a începutului anului, în acest „Micro-1” au fost predate beneficiarilor 8 blocuri finite deosebit de frumoase. Ataca frontală de lucru pentru încă 10. Aflăm anterior că aici se găsește unul dintre cele mai bune loturi din oras. Aici, cu echipe complete se reușește ridicarea unui bloc de 200 de apartamente în 40 de zile sau chiar mai puțin.

Restanțele puse pe seama furnizorilor de materiale, dar calitatea necorespunzătoare a unor lucrări?

deceț cele stabilite în proiect, altele prezintă fisuri sau suprafețe ondulate, ori grosimi mai mici în cazul planșelor; „muşchii” din oțel sînt prea scurți pentru a avea garanția calității la sudarea și prinderea acestora. Menționez că productivitatea muncii scade — pentru remedierea acestor defecțiuni — la aproape jumătate față de cea obișnuită în fața blocului III care „stă” la etajul II pentru că lipsește o serie de panouri — pereți și planșee; la fel și pentru blocul alăturat, 109 A. Recordul îl bate însă blocul cu 4 etaje, 108-B (furnizor aici este Intreprinderea de Prefabricate Buzău), unde, din cauza aprovizionării defectuoase, se lucrează din martie și... lucrările continuă.

aprovizionarea cu aceste materiale. Dacă ar fi vorba numai de aprovizionarea neritimică, poate toțișii ne-am descurca, însă ceea ce se adaugă este faptul că ele ne sosesc dezordonate, nerepeditiv și tipurile de panouri cerute de ordinea firăcesă a montajului, ne relatează Gh. Gheorghe Popa, șeful unei echipe de montaj. — Se pot observa toțișii pe cuprinsul șantierului zeci și zeci de panouri. Toate sînt în aceeași situație? — Nu numai atât, dar ele ne sînt și de multe alte „surprize”. Unele au dimensiuni mai mari

Culesul roadelor — un exigent examen pentru toți tinerii!

(Urmare din pag. 1)

rilor este mai întințită, elevii prezenți în fermele noastre string indesebi soțiile de masă, dovădind că și în anii trecuți că sînt ajutoare de nădejde”. La ferma nr. 6, condusă de Ion Anton, se află tabăra celor de la Palas. Toți elevii își realizează normele zilnice de lucru. Majoritatea chiar și le depășesc, tocmai datorită buneii organizări a muncii. „Boboci” din clasa IX-a C au făcut primul pași în viitoarea lor profesie la lucrurile de producție. Și nu oricum, ci cu recorduri demne de invidiază: Iordana Iordache reușește să recolteze peste 300 kg zilnic. Asămenea rezultate îl caracterizează și pe Maria Turiceanu, Costel Jipa, Mirola Ghiță, Constantin Roșu, Iolana Costache. Tinerii au format un puternic nucleu de muncă și se încadrează

ză exemplar în programul campaniei. Rezultatele foarte bune apreciate de inginer Bujor Zamfirescu, șeful fermei nr. 5, sînt o premisă a depășirii planului cu 2 tone de struguri pe fiecare hectar. Organizațiile U.T.C. și C.A.P. au făcut primul pași în viitoarea lor profesie la lucrurile de producție. Și nu oricum, ci cu recorduri demne de invidiază: Iordana Iordache reușește să recolteze peste 300 kg zilnic. Asămenea rezultate îl caracterizează și pe Maria Turiceanu, Costel Jipa, Mirola Ghiță, Constantin Roșu, Iolana Costache. Tinerii au format un puternic nucleu de muncă și se încadrează

În plină perioadă de vîrf a campaniei, organizarea muncii trebuie să asigure ritmuri accelerate la lucrări

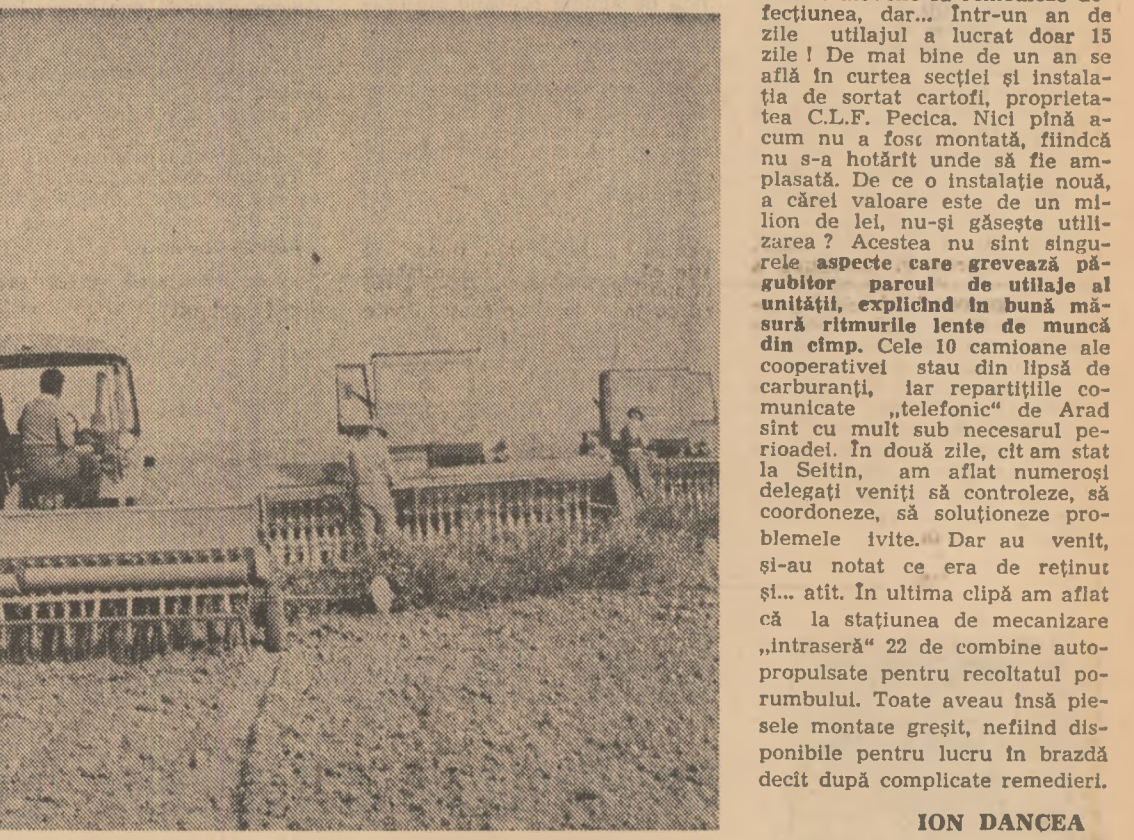
CUM FOLOȘIȚI MIJLOACELE MECANICE ȘI FORȚA DE MUNCĂ?

- O întrebare cu mai multe răspunsuri negative, la Seltin-Arad: • Ce adună cu rîmă brigăzile uteciste, risipesc „gospodarii”? • Enigma autocamioanelor dispărute... pe șosea • Utilaje care „se sufocă” sub greutatea... staționărilor prelungite

Gospodarii din Seltin, județul Arad, dețin în cultură circa 4000 ha teren arabil, ocupate cu porumb, cîneapă, sfeclă de zahăr, cartofi, legume. Recoltații, dar și vremea înșămînțării lor s-au împlinit! Ca urmare, sutele de cooperatori și mecanizatori din localitate trebuie să înteească ritmul muncii. Ultimele satul sînt pustii; mezaericele și birourile sînt închise, fiindcă toată lumea se află pe tarlale, unde sînt multe de făcut. Dar, spre surprinderea noastră, nu întinlim pe nimeni la stația de deshidratare a furajelor verzi. Inginerul șef al unității agricole, Ioan Ciocna, ne spune că „vom începe în curînd recoltatul porumbului” și acesta va trebui prelucrat de amînata stație. Numai că această se află în reparații de vreo 10 zile, în vreme ce Adrian Sabău, responsabil unității, este plecat la o ședință la Arad. Am văzut în schimb peste 2000 tone orz, lăsat de izbeliște, de circa două luni, direct pe pămînt, depreciați în mare parte, amestecat cu țărîniș... cîtiva oameni mergînd fără ză la reparația stației. O construcție, abandonată la nivelul structurii de rezistență, despre care se știa inițial că va fi un grajd pentru vite, pentru a apoi să se piardă în alte destinații fără o utilizare

anume, putea deveni prin simple amenajări o magazie pentru orzul amînit. Dar constructorul IUTIFPEC Arad, „dispăruse” fără urmă. Pe primarul N. Juran l-am întinlim pe parcelele cultivate cu cartofi, unde 100 de elevi ai Liceului din Nădlac și alți 150 din Seltin acționau la stringerea și sortatul producției în urma celor doi dislocatoare. Pînă la ora 11 adunaseră în grămezi cîteva tone de cartofi, pe lîngă alte zeci de tone acumulate din zilele precedente. „Cu trei cașuri mai devreme, ne informează primarul, am vorbit cu întreprinderea la care livrăm recolta și mi-au spus că au trimis 7 mașini, din care 3 autobasculante”. În sfîrșit și-a făcut apariția o autobasculantă carosată, dar potrivit dispozițiilor din foaia de parcurs, cartofii trebuiau livrați în țazi. De la Arad pînă la Seltin sînt vreo 45 km. Unde or fi dispărut pe acest traseu mașinile despre care se știa că plecaseră încă de la ora 7,30? Acum era așteptat dislocatorul C.L.F. Peica, Alex. Nicușor, să dezlege misterul, iar în zadar. Nici el nu își respectase promisiunea. „Puține, extrem de puține mijloace de transport, zice brigadierul Stelian Foghiș. Dacă facem socoteala că avem 150 ha cu cartofi cu o recoltă

de cel puțin 12 tone la hectar și abia s-au livrat 700 tone, rezultă că ne aflăm abia la jumătatea acțiunii”. La ora 12,30, toată ferma, împreună cu marul, prezeditele cooperativei, Mihai Costea, și prezedintele consiliului unic agroindustrial, M. Bolkiș, s-au întinlim pe cîmp la ferma legumicolă, porvîr unei hotărîri bune și șase zile precedente. Sosise și căruța cu mîncare caldă pentru oamenii fermei, vreo 50 la număr. „Cu oamenii pe care li avem, ne spune șeful fermei, Vasile Popuța, am putea avea zilnic pînă la 15 tone de roși de calitate și alte cantități de castraveți de toamnă și dovleci; dar, în fapt, expedim în medie 7 tone de roși pe zi și 2-3 tone de ardei. Adică pe jumătate”. În fața sovinoanelor ca și pe acoperisul lor sînt silvete sute de țazi cu roși și ardei, iar apeli privind dublarea mijloacelor de transport continuă să fie onorat doar cu... promisiuni.

ION DANCEA

CÎTE RESTANȚE SE ASCUND SUB O DEPĂȘIRE DE UN PROCENT?

(Urmare din pag. 1)

Adică, în timp ce la unele sortimente — vagoanele pentru ciment și cele cisternă de 38 mc — planul înregistrat depășiri de 16 și, respectiv, 40 de vagoane, la vagoanele cisternă de 80 mc și cele de 45 mc întreprinderea se înscrisse cu restanțe de 42 și, respectiv, 8 bucați (?!). Este adevărat că pe global se compensează, dar este nevoie și de vagoanele necexecutate. Altfel nu se prindeau în plan... Care sînt deci cauzele nerealizării acestora?

care avem baza materială asigurată. Nici pe noi nu ne satisfăce acest aspect, dar ce putem face? Că intervenții, telexuri, deplasări, scrisori am făcut destule... Comentariile ni se par inutile, ajungînd la aceeași problemă — colaborările... **DIN INITIATIVA TINERILOR: O SECȚIE AFLATA LA REVIZIE PRODUCE LA ÎNTREGA CAPACITATE** Despre secția a II-a a întreprinderii, pe tot parcursul documentării am avut posibilitatea să consemnăm numai lucruri foarte bune. De fapt, în această secție am avut ocazia să ne convingem de ceea ce pot realiza, cînd sînt mobilizate integral toate resursele, constructorii de vagoane severineni. Mai întii trebuie să facem precizarea că în această secție, prin proiect erau stabilită o producție anuală de 850 vagoane. „Print-o mai judicioasă amplasare a mașinilor și utilajelor și reorganizarea fluxurilor — ne spune maestrul Vasile Dragotoc, inlocuitorul șefului de secție — urmînd indicațiile date de secretarul ge-

neral al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — cu ocazia vizitel efectuate în unitatea noastră, am reușit să ajungem la o producție de peste 2100 vagoane. Adică aproape de 3 ori mai mult decît se preconizase în proiect și depășim în acest moment o mal bună organizare a producției și a muncii, o urmărire atentă a aprovizionării cu materiale. Ușor nu este, cu atât mai mult cu cît crește 20 la sută din producția noastră este destinată exportului...” Din discuțiile purtate aici, am aflat că secția se află în momentul de față în revizie. Deci, timp de 6 luni nu trebuia să producă. Dar oamenii din secție — au spus — „Nu puteam să stăm atîta timp fără să producem nimic — ne spune tînărul inginer Ion Iordache. De aceea, am propus ca reviziile și reparatiile să se facă pe tronson, producția mergînd în paralel. Am propus și soluțiile necesare pentru înlocuirea transportului cu macaralele în zonele respective, apelînd la automacarale. De asemenea, am propus și unele soluții tehnologice. Personal, am proiectat mașina de

șanșrenat și astfel un om face acum munca a 3 oameni. Toate aceste măsuri au condus nu numai la realizarea unei producții „oarecare” în secție, ci chiar a unei echivalente cu cele din perioadele normale...” Cel mai important lucru în zilele noastre este să fim raționali și să luăm decizii în condiții obiective. Și tinerii se situează și de această dată în primele rînduri, numele sudorilor Alexandru Lepădat, George Ceaușescu, Grigore Popescu sau al locuitorilor Vîrful Dăianu, Titu Stoian și Alexandru Becica fiind rostite cu respect chiar de către veteranii acestei întreprinderi. Deci, eforturile se fac, condiții pentru realizarea fiecărui sortiment există la I.V. Drobeta Turnu Severin. Să solicităm, în continuare, mai multă promptitudine din partea colaboratorilor. Pentru că nici acestora nu trebuie să le fie indiferentă problema realizării producției fizice de către unitatea mehedinteancă...

urmă am fost nevoiți să-l schimbăm repartiția la C.A.P. Bozia, unde lucrează și în prezent”. Dar, și aici, ca și la Negrești, am fost informați că nu există nici o cale de urmărire a elevului după primirea repartiției. „După ce a primit repartiția noi nu mai avem nici o putere și nu-l mai putem controla. Dealtfel, elevul nu mai este al nostru, îl interesează unde se duce și ce face”. Ni s-au pîrut cusele cu atît albă spușe celor doi directori de școală. Parcă prea sînt inovativi mereu alții: ba elevii, ba D.G.A.I.A., ba C.A.P.-ul, numai școala nu. Așa că iată-ne în plină deținere a unităților invinute pentru că nu

știa ceva. La noi vin, stau o săptămînă, două, apoi pleacă. În ’79 din vreo 30 de absolvenți repartizați s-au prezentat numai 2. La sectorul de industrie alimentară trebuiau să vină 25 și s-au prezentat 6 din care un rîmas 3. De aceea, calificăm noi, la locul de muncă. Avem aprobare pentru aceasta”. Deci, larășii altul este vinovatul. Această D.G.A.I.A. Vaslui, Loc unde îl găsim pe inginerul Vasile Hobnicu, care se ocupă de probleme privind organizarea, normarea și retribuția muncii în C.A.P. Afirmațiile sale, multe dintre ele dure, ne-au făcut să credem că ne aflăm în fața unui om deosebit de cinstit. Sînt oameni în plină deținere a unității invinute pentru că nu

știa nimic”. Și nu am avut ce-i face. Apoi, prezedîntii nu ne sînt subordonați nouă, ci U.N.C.A.P. Așa că... Prin urmare, „oameni grei” nu vor să respecte legea, alții nu au ce le face”, absolvenții de liceu „sînt prea tineri și nu se poate risca” iar alora nu le plac blugi care, între altele fie spus, sînt niște pantaloni numai buni pentru munca la cîmp. De aceea, am luat legătura din nou cu D.G.A.I.A., cu Ministerul Educației și Învățămîntului. Așa se face că toți au primit repartiții corespunzătoare pregătirii lor. Cel mai bun a rîmas la centrul de reparații de la S.M.A. Botoșani, ceilalți pe la S.M.A.-urile din localitățile de unde au venit. Dealtfel, există în acest sens indicații precise. Iată adresa M.A.I.A., direcția personal și învățămînt, nr. 117407 din 11 februarie 1980 în care se spune: „Conform prevederilor ordinului M.A.I.A. nr. 74 din 1977 și a planului de acțiuni transmis de dvs. cu adresa nr. 77492 din 20.01.1979, urmează ca repartizarea în producție a ab-

solvenților din liceele agroindustriale să se facă prin grija și cu sprijinul D.G.A.I.A., precum și a școlilor...”. Este clar, deci, că există posibilități de control și eliberarea diplomelor de absolvire se face numai în baza unei adeverințe eliberate de unitatea unde s-a încadrat absolventul, conform repartiției. Nu este încadrat, nu primeste diploma și nu poate pleca din teren, nimeni, nu mai poate pleca în altă parte. Deci, se poate. Atunci cînd dascălul nu-și uită menirea, cînd șefii sectoarelor în care sînt repartizați tinerii au curajul să le acorde toată încrederea. Ca de exemplu, în centrul de reparații de la S.M.A. Botoșani, unde ing. Dan Cristescu, șeful unității, i-a repartizat pe noii veniți, pentru cîteva zile, pe lîngă muncitorii mai vechi. În cîteva timp au reușit să execute cele mai grele lucrări. Poate și fiindcă „nu sînt țărăniști ca niște copii, ci ca adevărați muncitori, ceea ce dealtfel și sînt. De aceea, de la noi nu am plecat decît vreo doi, trei, și acela din motive foarte serioase. Nu putem spune că nu sînt bine pregătiți. Doar neîndemnat, la început. Ceea ce nu durează mult. După un timp vine și îndemnarea. Dumiru Madon, spre exemplu, realizează de cînd îl știu foarte bine. Și ca el sînt mulți alții”.

„Noi avem, la tinerete, cît n-au avut bătrînii noștri într-o viață întregă”

(Urmare din pag. 1)

tențiile cresc mereu. De muncit, muncesc. De ce n-ar avea? De ce nu și-ar visa mereu mai mult, mai frumos? „E drept, mai există și din aceia cu pretenții absurde. Adică, ei ar vrea ca, după un an-doi de muncă să aibă și vilă și mașină. Sau, muncind așa cum muncim cu toții, producînd atît cît producem, să primescă 10-15 mil pe lună”. „Dar știa nu sînt de băgat în seamă”, conchide Mariana. „Nu-și așa, o contrazice Petre. Trebuie aduși cu pictoarele pe pămînt. Trebuie să le zicem: i-a puneți mina, fraților, și muncii ca lumea, nu aruncați cu banii așa cum vă vine, învîrtați-vă nișel chiverniștiți și o să vedeți ce puteți obține. Uite, Mariana știe să coasă. Nu că ar fi croitoreasă, dar istăria mie poate să-i facă niște lucrăsoare. Păi, cum s-ar putea altfel — fată de 25 de ani să nu știe să dai cu acul?! Și eu mai meșteresc prin cașă. E și util, e și plăcut; doar facem pentru noi, să ne fie mai bine”. Dacă n-ar fi sunat telefonul poate că discuția ar mai fi durat încă mult. Și poate că multe păreri din acestea — realiste — despre viață și despre cum trebuie să trăiască o tînără fami-

lie ar mai fi fost de notat. Așa... Mariana anunță că vine iată el de la Pogoani și — nici n-am băgat de seamă cînd — Petre s-a îmbrăcat să plece în piață după cumpărături. „O petrecere în familie este un lucru care nu trebuie nicodată neglijat” — zîmbește — a cita oară? — el. Plecăm împreună și, coborînd scările — stau la etajul I — îmi vorbește despre amare feluri de mîncare pe care știe el să le pregătească și cu care vrea să-și întinpline socorul. „Așa de tare se bucură bătrînii de fericirea noastră, de ne înduioșăm noi mai tare decît ei. Ce vrei, oameni care au dus-o, cînd erau ca noi, așa de greu, înțic parcă nici vîzînd nu le vine să creadă”. Pe bulevard — lume multă. Ne luăm rămas bun, sînt invitat să-l mai vîzitez de cîte ori mi am drum pe acolo și, la cîteva clipe de la despărțire, Petre Tăcălău nu mai este de deosebit în suvoitul de oameni de pe trotuar. Un om la fel ca toți cei din jurul lui, purtînd, asemenea lor, cu sine, parțea sa de feroicere. De la unii dintre bălănoalele etajului I, o femeie tînără îl face semn cu mina stîngă. În timp ce în dreapta i se odihnește un băiat brunet de numai două luni.

La S.M.A. Negrești, jud. Vaslui, tovarășul Gheorghe Morosanu, secretarul comitetului de partid, ne spune lucruri îngrijorătoare. „An de an din totalul de absolvenți al liceului agroindustrial (care, între altele, este la doar la puțin de 100 de metri de S.M.A.) nu se prezintă la post decît cel mult doi, trei. În 1979, din 4 s-a prezentat numai unul, iar în vara aceasta din cei 9 absolvenți repartizați au venit doar 3. Din această cauză sîntem nevoiți să recrutăm — în scopul acoperirii necesarului de forță de muncă — oameni care să se calibre prin cursuri de foarte scurtă durată. Este de la sine înțeles care e calitatea lucrării”. Așadar, vinovat este liceul. Îl abordăm pe directorul acestei instituții, tovarășul ing. Ion Păuleț. „După absolvire elevii nu mai au nimic cu liceul. Așa că noi nu-l putem urmări, nu-l putem verifica dacă s-au putut verifica care pregătire au primit. Este de la sine înțeles care e calitatea lucrării”. (Despre această instituție vom mai auzi de-a lungul anchetei noastre). Noi le asigurăm repartizarea în producție, în funcție de nevoile întreprinderilor care vor lucra cu Ministerul Educației și Învățămîntului și D.G.A.I.A.

La Liceul agroindustrial din Huși situația este exact inversă. Adică, aici, proaspeții absolvenți vor să muncească, se prezintă la posturi cu repartiții și acți în regulă, dar nu sînt primii. Mai mult, sînt briați acasă — pe motiv că... sînt prea tineri, fără să se tîină cont de repartiții și de pregătire. Directorul liceului, tovarășul ing. Eugenia Ciomac, ne-a prezentat o listă cu aproape 30 de absolvenți care sînt repartizați în acest an. La serviciul personal îl găsim pe tovarășul Mihai Darie, inspector principal, care ne spune că „nu ne-a întreat nimeni dacă avem posturi pentru horticultori sau nu. D.G.A.I.A. nu a luat legătura cu noi, nimeni nu ne cere nicodată părerea. De aceea din cei 8, am putut încadra decît 2, care lucrează la C.T.C. Restul... s-au dus și ei pe undă au putut”. Alta este opinia directorului întreprinderii, tovarășul ing. Mihai Olaru: „Nu stau, tovarășe. Chiar azî dimineață a venit o fată cu țalcă-său să-i dau negație. I-am spus că nu sînt împuternicit de nimeni să fac

prezentat la post: I.P.L.L.F. Huși. Aici, conform scriptelor, în acest an au fost repartizați 16 absolvenți: 8 pentru sectorul de industrie alimentară și 8 pentru sectorul horticol. Au fost primiți numai 8. Cei alți au plecat pe motiv că „nu avem posturi”. Despre aceasta Alexandru Harnagea, secretarul comitetului de partid, nu știe nimic. Ne spune doar „încearcăți la persoanal, poate știu ei ceva”. La serviciul personal îl găsim pe tovarășul Mihai Darie, inspector principal, care ne spune că „nu ne-a întreat nimeni dacă avem posturi pentru horticultori sau nu. D.G.A.I.A. nu a luat legătura cu noi, nimeni nu ne cere nicodată părerea. De aceea din cei 8, am putut încadra decît 2, care lucrează la C.T.C. Restul... s-au dus și ei pe undă au putut”. Alta este opinia directorului întreprinderii, tovarășul ing. Mihai Olaru: „Nu stau, tovarășe. Chiar azî dimineață a venit o fată cu țalcă-său să-i dau negație. I-am spus că nu sînt împuternicit de nimeni să fac

Vinovat este celălalt — un cerc vicios întreținut de lipsa de răspundere

fata unul om de care, nu de putine ori, deplinde soarta altora. — După mine, eu să desființăm liceele agroindustriale. Pentru că absolvenții lor nu sînt buni de nimic. Prezsedintele unui C.A.P. tîne mai mult la cei cu 4 clase. Cu ei face treabă, dă producție. „Aștia” de la liceu vin cu blugi și „Kent”-uri și chiar dacă sînt primiți se uită după țînării și refuză să se urce pe tractor. Cu toate acestea, noi le dăm repartiție la tot. Numai că sînt multe cazuri — într-un fel justificate — în care nu sînt primiți. Și asta pentru că prezsedintele C.A.P. vede o copil și nu poate să-l dea sardini de producție. Ar risca prea mult. Sînt oameni în greutate care spun acest lucru: „Nu-l primesc pentru că este prea învîrșit (!!)”. Așa spune de cîtiva ani prezsedintele C.A.P. Costești, Gheorghe Crîșca. Și este depușat. Așa spune și prezsedintele C.A.P. Berzești, Eng. Tătaruș. Și este „Erou al Mîcii Socialiste”. Ba, dumnealui nu-l spus și mie și tovarășului director general că „Eu mă descurc cu cei cu 4 clase și nu-l nevoie să mă încurcați cu plozii știa care

ce, „oamenii grei” fac treabă „mai bună” cu cît necalificați. Iar liceul se spală pe mîini, fiindcă „nu-l mai poate urmări și nu stă în sarcina sa”. Că este așa ne-am convins la Botoșani, unde lucrurile stau cu totul altfel. Tovarășul Gheorghe Severin, directorul liceului agroindustrial, ne-a arătat și sistemul prin care tot ceea ce la Vaslui este de nerealizat aici este posibil de realizat. Am luat legătura din timp cu Trustul S.M.A. și cu D.G.A.I.A., cu Ministerul Educației și Învățămîntului. Așa se face că toți au primit repartiții corespunzătoare pregătirii lor. Cel mai bun a rîmas la centrul de reparații de la S.M.A. Botoșani, ceilalți pe la S.M.A.-urile din localitățile de unde au venit. Dealtfel, există în acest sens indicații precise. Iată adresa M.A.I.A., direcția personal și învățămînt, nr. 117407 din 11 februarie 1980 în care se spune: „Conform prevederilor ordinului M.A.I.A. nr. 74 din 1977 și a planului de acțiuni transmis de dvs. cu adresa nr. 77492 din 20.01.1979, urmează ca repartizarea în producție a ab-

Asadar, chiar dacă și aici sînt „oameni grei”, chiar dacă tinerii mecanizatori sînt, la început, „neîndemnat”, colectivul nu le-a respins, le-a acordat încredere în propriile forte, i-a integrat. De aceea aspectele surprinse la Vaslui nu au nici o justificare. Și nu numai acolo ci peste tot pe unde situația este asemănătoare. Trebuie, de aceea, ca M.A.I.A. și Ministerul Educației și Învățămîntului să la măsuri care se impun pentru lichidarea oricăror atarî situații, pentru înlăturarea acestora care nu vor să înțeleagă că acești „copii” au fost pregătiți anume pentru a lucra în agricultură și nicidcum în altă parte. Chiar dacă cel ce se opun sînt „oameni grei” dar cu o viziune greșită asupra puterii de muncă, a înșsei menirii tinerii noastre generații.

SPORT • SPORT • SPORT

DACIADA — marea competiție sportivă națională

Întâlnirea prietenească dintre reprezentanți ai tineretului român și reprezentanți ai tineretului sovietic

Primire la C. C. al P. C. R.

Tovarășul Constantin Dăscălescu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al Comitetului Central al P.C.R., a primit, simbolic, conducerea delegațiilor U.T.C. și U.T.C.L., participante la întâlnirea prietenească...

Sezonul de toamnă se anunță bogat în competiții și manifestări sportive de masă pentru tineret. În cadrul „Daciadei” sînt programate o serie de întreceri care vor reuni la start mii de tineri...

Pe terenurile de sport — toți tinerii!

cinci ramuri de sport: handbal, volei, tenis de masă, șah și fotbal). Festivalul sportului muncitoresc de la Alba Iulia (5-12 octombrie), Cupa satelor doljene (25-26 octombrie, Craiova) Festivalul sportiv „Strugurețul de aur” (comuna Crețeni-Vilcea)...

În Capitală a avut loc, simbolic, festivitatea de încheiere a întâlnirii prietenești dintre reprezentanți ai tineretului român și reprezentanți ai tineretului sovietic.

În acest cadru, conducătorii celor două delegații au rostit alocuțiuni în cadrul cărora s-au referit la preocupările și sarcinile organizațiilor de tineret din cele două țări...

În aceeași zi, participanții la întâlnirea prietenească au făcut vizite și au avut discuții cu tinerii de la întreprinderi industriale din București. La C.C. al U.T.C. a avut loc o întâlnire între conducerea delegațiilor U.T.C. și U.T.C.L. cu reprezentanți ai presei române și sovietice.

Duminică, delegația U.T.C.L. care a participat la întâlnirea prietenească dintre reprezentanți ai tineretului român și reprezentanți ai tineretului sovietic, a părăsit Capitala, îndreptându-se spre patrie.

Au fost desemnați „CUPEI U.T.C.” LA ÎNOT Cîștigătorii

Brăila (prin telefon). Timp de două zile, respectiv simbolic și oficial, în bazinele de înot din Brăila s-au desfășurat întrecerile finale pe țară ale „Cupei U.T.C.” la înot, ediția a II-a, 1980. Au participat cîștigătorii etapelor județene...

N-am consemnat și timpul realizat de cîștigătorii concursului, aceștia neavînd vreo importanță deosebită, dat fiind caracterul de masă al competiției, dar subliniem faptul că finalele s-au constituit într-o frumoasă reușită sportivă, iar gazdele s-au situat și ele la înălțime în ceea ce privește organizarea lor...

CRONICĂ U.T.C.

În perioada 22-25 septembrie a.c. a avut loc, la București, seminarul bilateral organizat de Centrul de cercetări pentru problemele tineretului din România și Direcția serviciilor civile din cadrul Ministerului de Interne din Italia...

AGENDĂ

Cu prilejul aniversării Zilei Armatei populare ungare, ministrul apărării naționale al Republicii Socialiste România, general-maior Constantin Olteanu, a adresat o telegramă de felicitare ministrului apărării al Republicii Populare Ungare...

TV

PROGRAMUL 1 16.00 Emisiune în limba maghiară. 18.50 1001 de serii. 19.00 Telegazeta. 19.20 Actualitatea economică. 19.35 Orizont tehnico-științific. 20.15 Cadran mondial. 20.40 Roman folcloric: „Pinea neagră”. Premieră pe țară. Producție a studiourilor franceze. Episodul I. 22.15 Telegazeta. PROGRAMUL 2 16.00 Muzică populară. 16.30 Cenaletă tinerilor din Pitești. 17.00 Muzică franceză veche. Interpretată soprana Luminița-Paula Tihon. La clarinetă și pian: Delia Luitza Stegășanu. 17.30 De pretutindeni: Dunhuang — Un mileniu de artă. 17.55 Paștin din opera „Ernani” de Verdi. 18.40 Documentar „Al. Sahia” — Flori ale portului românesc. 18.50 1001 de serii. 19.00 Telegazeta. 19.20 Mosaic (selecțiuni). 21.00 Din creația compozitorului Gheorghe Dumitrescu. 21.55 Un fapt văzut de aproape — reportaj. 22.15 Telegazeta.

Dacia 1300 cu numărul 575 000

La întreprinderea de autoturisme din Pitești a fost realizat cel de-al 575 000-lea automobil „Dacia”, fabricat în decursul celor peste 12 ani care au trecut de la memoria data de 20 august 1968, cînd, în prezența secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a fost semnat „Certificatul de naștere” al primului limuzine românești. În această perioadă, concomitent cu acțiunile întreprinse pentru continuarea sporirii producției, colectivul uzinei a manifestat o permanentă preocupare pentru diversificarea gamei mezelor alimentare a automobilelor, ca și pentru îmbunătățirea parametrilor tehnico-funcționali ai acestora. Drept urmare, în afară de „Dacia 1300” berli-

DESCHIDEREA ANULUI SPORTIV ȘI DE PREGĂTIRE A TINERETULUI PENTRU APĂRAREA PATRIEI

Ieri, pe străzile orașului Butea, peste 3200 de participanți au deschis anul sportiv și de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei. Din unitățile economice au participat tineri cuprinși în cercurile tehnico-aplicative de radiotelegrafisti, centralisti-telefonisti, sanitari, circulație, foto, alături de delegații ale gîrzilor patriotice care au drept scop educația patriotică, instruirea militară generală, pregătirea fizică a tinerilor, protecția împotriva armelor de nișă...

Fotbal: Etapa a VIII-a

DINAMO — A.S.A. TIRGU MUREȘ 2-1 (2-0). Au marcat: Ion Marin (min. 37), Iordache (min. 40), respectiv Băloni (min. 53). La tineret speranțe 1-0. PROGRESUL VULCAN — CHIMIA RIMNICU VILCEA 5-2 (1-1). Pentru gazde au înscris Tevi de trei ori (min. 55, 66 și 70), Gioc (min. 32) și Apostol (min. 53). În golurile oaspeților au fost realizate de Freda (min. 25) și Gîngu (min. 72). La tineret speranțe 3-1. JUUL PETROSANI — F.C.M. GALAȚI 4-0 (2-0). Au înscris în ordine Sumulanschi (min. 9), Vinătoru (min. 41), Sălăjan (min. 51) și Ghincih (min. 72). La tineret speranțe 1-0. S.C. BACĂU — F.C.M. BRAȘOV 2-0 (1-0). Botez a deschis scorul (min. 31) transformînd o lovitură de la 11 m. și Șocu la marcat (min. 49). La tineret speranțe 3-0.

CLASAMENT

Table with 2 columns: Club name and points. Includes Dinamo, F.C. Argeș, Corvinul, etc.

ETAPA VIITOARE

(duminică 5 octombrie) Dinamo — Steaua, Progresul Vulcan — Sportul studentesc, A.S.A. Tirgu Mures — Juul Petrosani, F. C. Olt — Chimia Rimnicu Vilcea, F. C. Arges — Politehnica Timisoara, F.C.M. Brasov — Politehnica Iasi, F. C. Bala Mare — U.T.C. Napoca, Corvinul Hunedoara — S.C. Bacău și F.C.M. Galați — Universitatea Craiova.

SERIA I

F.C. Constanța — Delta Tulcea 4-0; Gloria Buzău — Cimentul Medgidia 2-1; Minerul Gura Humorului — Vitorul Gheorgheni 2-2; C.S.M. Suceava — F.C.M. Brăila 4-0; C.S.U. Galați — Gloria Blănița 0-0; I.M.U. Medgidia — C.S.M. Borești 2-1; Vitorul Vaslui — C.S. Botoșani 2-0; Progresul Brăila — Oltul S. Gheorghe 0-0; Unirea Focșani — Ceahicul Piatra Neamț 1-0. F.C. Constanța conduce în clasament cu 14 puncte.

SERIA A II-A

„Gaz Metan Mediaș — Metalul București 3-2; Flacăra Moreni — Nitramon Făgăraș 2-0; Petrolul Ploiești — Mecanica Ploiești 1-0; Rulmentul Alexandria — Rova Roșiori 4-1; Chimica Timișoara — Poiana Cimpina 2-2; Sirena București — Metalul Plopieni 1-2; Autobuzul București — C.S. Tirgoviște 0-0. C.S.T. Tirgoviște conduce cu 11 puncte.

SERIA A III-A

U.T.A. — Aurul Brad 3-1; Metalurgistul Cugir — Olimpia Satu Mare 3-1; Infrățirea Oradea — Rapid Arad 1-0; C.F.R. Cluj-Napoca — Metalul Alud 5-0; C.F.R. Timișoara — F.C. Bihor 1-0; Minerul Cavnic — Minerul Anina 3-0; Dacia Orăștie — Minerul Lupeni 2-1; F.C.M. Reșița — Minerul Moldova Nouă 1-0; C.I.L. Sighet — U.M. Timișoara 0-0. U.T.A. conduce cu 12 puncte.

Advertisement for a device called 'BREVET '80' for somnotherapy. It describes how it helps with sleep and relaxation. Includes a drawing of a person and technical details.

Advertisement for 'LUNI' magazine, featuring a specialist's suggestion. It promotes a book 'COMANDA POTRIVITĂ' and lists various services and products available.

Advertisement for 'SUBOCHII NOȘTRI' (Our Subconscious). It discusses the power of the mind and offers a method to harness it. Includes a drawing of a person's head.

Advertisement for 'DE CE?' (Why?). It discusses the importance of staying informed and offers a subscription service. Includes a drawing of a person reading a newspaper.

Incheierea lucrarilor Conferintei regionale a F.A.O. pentru Europa

PARTICIPARE ACTIVA A DELEGATIEI ROMANE

ATENA 28 (Agerpres). — La Atena s-au incheiat lucrarile celei de-a XII-a conferinte regionale a Organizatiei Natiunilor Unite pentru Alimentatie si Agricultura (F.A.O.) pentru Europa...

Majoritatea participantilor au acionat impreuna cu directorul general al organizatiei, Edouard Saouma, pentru intarirea activitatilor Natiunilor Unite...

Un numar insemnat de state, alaturandu-se initiativei Secretariatului F.A.O., s-au pronuntat in favoarea incheierii unei...

SEFUL JUNTEI MILITARE BOLIVIENE generalul Luis Garcia Meza, a anuntat ca va lua masuri drastice pentru a soluționa criza economică...

Contribuții alimentare menite să asigure și să mărească contribuția statelor participante...

Conferința regională F.A.O. pentru Europa a decis ca următoarea sesiune, din anul 1982, să aibă loc la Sofia.

Programul noului guvern turc

ANKARA 28 (Agerpres). — Noul prim ministru al Turciei, Bulent Ulusu, a prezentat programul guvernului său...

Prima ministru a precizat că va fi revizuit rapid constituția țării în vederea asigurării stabilității politice...

Declarație a primului ministru al Republicii Zimbabwe

SALISBURY 28 (Agerpres). — Într-o alocuțiune rostită în camera superioară a Parlamentului, primul ministru al Republicii Zimbabwe, Robert Mugabe...

CONVORBIRI IUGOSLAVO-INDIENE

DELHI 28 (Agerpres). La Delhi s-au incheiat convorbirile dintre primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, și președintele Consiliului Executiv Federal al Iugoslaviei, Veselin Guranovici...

Preocupări energetice în lume

MANILA 28 (Agerpres). — Guvernul Filipinelor a autorizat reluarea lucrărilor de construcție a centralei atomoelectrice din provincia Bataan...

La intrarea sa în funcțiune, prevăzută pentru anul 1983, centrala va avea o capacitate de 620 megawati...

CANBERRA 27 (Agerpres). — Guvernul australian depune eforturi mari pentru valorificarea imensului potențial energetic al acestei țări...

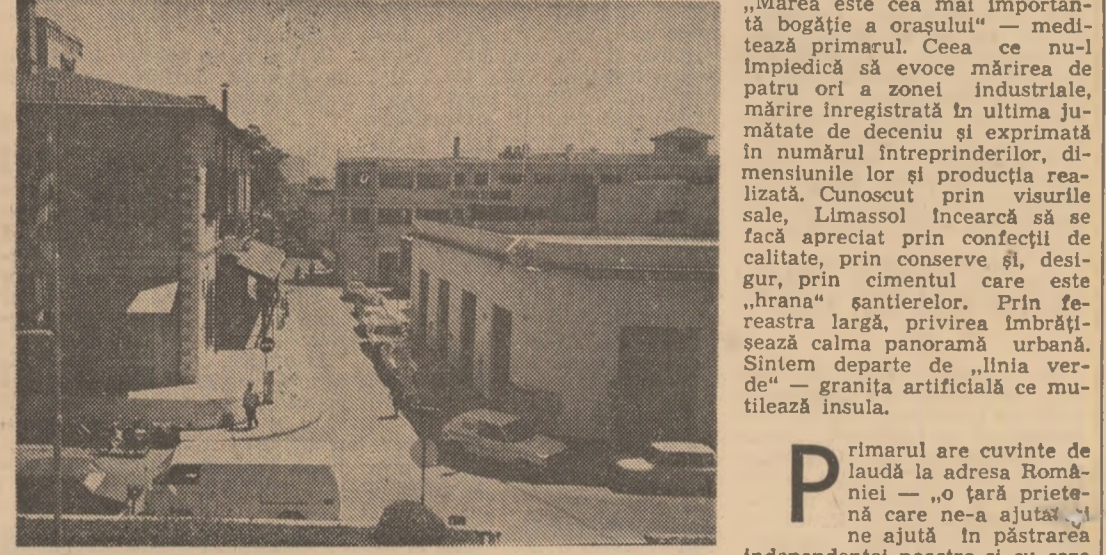
PARIS 28 (Agerpres). — Publicația franceză „Le Point” relevă că societatea americană „Ener Com Inc.” comercializează un dispozitiv care permite reducerea substanțială a consumului de energie...

TUNIS 28 (Agerpres). — La 5 km de orașul tunisian Sfax a fost descoperit un nou zăcămint de petrol...

Automobilul grăbit, preocupat doar de șerpuirea asfaltului și de vecinătatea albatra...

DE LA AMATHUS LA LIMASSOL

Insemnări de călătorie din Cipru

neți, pentru că palma de uscat din Mediterană a fost, prin secole, o scenă pe care evenimentele s-au perindat dramatic...

Comerț cu... „singe albastru”

În societatea de consum, de o deosebită prețuire se bucură „Zeul Ban”. Desigur, acest lucru nu constituie deloc o noutate...

TUDOR PRELIPCEANU

R. P. CHINEZĂ - Ansambluri arhitectonice moderne la Beijing

ITALIA: Conducerea firmei Fiat a suspendat decizia de concediere a 14000 de muncitori

ROMA 28 (Agerpres). — Conducerea firmei Fiat a anunțat suspendarea până la finele anului a deciziei privind concedierea a 14000 de salariați...

Apa potabilă - un lux pentru milioane de oameni

BANGKOK 28 (Agerpres). — Apa potabilă, un lux pentru milioane de locuitori săraci ai țărilor din Asia...

Reuniune a „Grupului celor 10”

WASHINGTON 28 (Agerpres). — La Washington s-a desfășurat o reuniune a „Grupului celor 10” din care fac parte reprezentanții principalilor state occidentali...

pe scurt pe scurt pe scurt

LA BEIJING a apărut Anuarul pe 1980 al Marii Enciclopedii a Chinei. Insumând 740 de pagini, anuarul cuprinde informatii la zi din domeniile politicii internaționale...

CRIZA DE GUVERN DIN ITALIA

Demisia coaliției guvernamentale italiene formată din democrați creștini, socialisti și republicani, a declanșat o criză politică...

NIVEL RECORD AL ȘOMAJULUI ÎN MAREA BRITANIE

Șomajul în Marea Britanie a atins în luna septembrie nivelul record în perioada postbelică de 2.339.003 persoane...

pe scurt pe scurt pe scurt

Film destinat activității lui Mahatma Gandhi

Studiourile indiene și britanice vor realiza în comun un film destinat activității lui Mahatma Gandhi, proeminentul activist politic și spiritual indian...

Escaladare

Plomberii din orașul Barcelona au fost nevoiți să intervină pentru a reduce pe pământ doi marinari americani care încercaseră să escaladeze monumentul lui Cristofor Columb...

Grefă de inimă

O nouă grefă de inimă a fost efectuată cu succes de o echipă de specialiști de la spitalul „Groote Schuur” din Capetown. Potrivit unui buletin medical al spitalului, echipa de medici condusă de dr. Hassoulas a făcut o intervenție chirurgicală pe cord la un pacient de 34 de ani...

Ciclonul „Herminia”

Cel puțin 30 de persoane și-au pierdut viața, ca urmare a trecerii ciclonului „Herminia” pe teritoriul Mexicului. Potrivit datelor oficiale cele mai afectate sunt statele mexicane Campeche, Veracruz, Chiapas și Oaxaca...